

No, kar 59. letnik iz previdnosti zamolčuje, to so prejšnji letniki na vsa usta izpovedovali: navdušeno vnemo celjskega in vobče spodnještajerskega nemštva za Schönerejevo in Wolfovo politiko, ki je bila zagrizeno protislovenska in strupeno protikatoliška. Pojavi dednosti se dajo pač težko prikriti.

Spreobrnitve h katolicizmu. Zadnji čas je vstopil v katoliško cerkev v Nemčiji dr. Thieme, sin znanega protestantskega bogoslovnega profesorja ter pisatelja dr. Karla Thieme. Spreobrnjenec je bil do spomladi 1933 profesor na pedagoški akademiji ter je v svojem listu, ki ga izdaje, objavil članek, v katerem poziva protestante, naj se vrnejo v katoliško cerkev. S svojim zgledom jim je pokazal pot. Obsežen je spreobrnilni pokret zlasti na Angleškem. Nedavno se je pokatoličnil anglikanski duhovnik William Fore Steade, ki je imel velik sloves v anglikanski cerkvi. Ko so ga vprašali po nagibih, zakaj je postal član rimo-katoliške cerkve, je odgovoril: »V katoliško cerkev so me vlekli razni razlogi, zlasti še posebej češčenje svetnikov in molitve za rajne.« V poslednjem času se more na Angleškem opazovati, kako se tamošnji protestanti vedno bolj približujejo katoliški cerkvi. Anglikansko zgodovinsko društvo je nedavno postavilo v cerkvi v Raneleju blizu Bodemonda spominsko ploščo papežu Hadrijanu IV. († leta 1159), ki je bil edini papež angleške narodnosti. Ob tej priliki je bila v protestantski cerkvi slovesna božja služba; nato je šla procesija v Bodemond, kjer so se prikazovali najvažnejši prizori iz življenja papeža Hadrijana IV. V Ameriki je pristopil h katolicizmu ruski arhimandrit (predstojnik samostana) Vladimir Aleksandrov, 14 ruskih pravoslavni duhovnikov pa se pripravljajo za isti korak. Najzanimivejša pa je spreobrnitev nekega muslimana (mohamedanca). Redko kedaj se zgodi, da se kak musliman spreobrne. To pa se je vendar nedavno zgodilo v Rabatu (v Maroku v severni Afriki). Neki mladi Marokanec je obiskoval katoliško gimnazijo. Ko jo je dovršil, je šel v Pariz na vseučilišče, kjer je napravil izpite z odličnim uspehom ter dosegel doktorat. Obenem je preučeval katoliško vero in cerkev. Ko so pretekla tri leta te priprave, se je dal krstiti ter je, star 28 let, stopil v frančiškanski red. Ko dovrši noviciat, se namerava vrniti v Maroko, da v svoji domovini širi katoliško vero. To so zanimivi in tolažljivi pojavi sredi verske brezbriznosti, ki vlada po svetu, in strastne protivnosti proti katoliški veri, katera prevladuje v nekaterih državah.

Molitve za Rusijo. Ena izmed najbolj gorečih želj papeža Pija XI. je spreobrnitev Rusije. V Rimu je bil pred leti ustanovljen Ruski zavod, ki se v njem vzgojujejo bodoči misijonarji za Rusijo. Ko bo prišel čas za to, bodo pohiteli kot oznanjevalci Kristusove vere in cerkve v Rusijo. Ker to sedaj še ni mogoče, je treba biti Rusiji v pomoč z molitvijo in žrtvami. Tem bolj je to potrebno, ker je Rusija središče, ki se iz njega širi brezboštvo po svetu. Iz ljubezni do Ru-

sije, pa tudi do lastne domovine moramo svoje molitve in žrtve za Rusijo pomnožiti in poživiti. V to svrhu je sv. Oče odredil, naj molitve, ki se opravljajo po sv. maši, veljajo temu namenu. Zadevo Rusije je sedanji papež izročil zlasti sv. Tereziji od Deteta Jezusa. V Lisieux-u, kjer je grob sv. Terezije, je organizirana prava križarska vojna molitev, sv. maš in obhajil za Rusijo. Neki švicarski duhovnik je sprožil misel, naj bi se te križarske vojne udeležili tudi otroci. Ta predlog so odobrili razni škofje in tudi sv. Oče. V mnogih krajih so določili 8. maj, ki je dan prvega sv. obhajila sv. Terezije, kot dan skupnega obhajila otrok. To se je v jakko obilnem obsegu zgodilo zlasti večerajšnjega dne, ko se je obhajala 50letnica prvega sv. obhajila sv. Terezije. Nedolžne otroške duše so ta dan darovale sv. obhajilo za svoje obžalovanja vredne tovariše in tovarišice v Rusiji, ki trpijo veliko telesno, pa še večjo duševno stisko. Iz stotisočev mladih src je ta dan kipela molitev proti nebesom: »Zveličar sveta, reši Rusijo!«

Usmilite se revnih otrok!

Škofijski odbor KA v Mariboru je razposlal župnijskim uradom v bližini mest sledečo prošnjo:

Preč. župnijskim uradom!

»Prosrite in se vam bo dalo; iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo (Luk. 11. 9).

S tem Kristusovim zagotovilom začenja odbor svojo prošnjo. Gre za revne mestne otroke, ki bodo imeli žalostne letne počitnice, če se jih ne usmilimo.

Predlanskim je škofijski odbor z Vašo pomočjo in po dobrotljivosti našega kmečkega ljudstva spravil okrog 300 mestnih revnih otrok na počitnice. Vse se ni izteklo tako, kakor bi želeli, v splošnem pa so bili zadovoljni tisti, ki so imeli otroke na počitnicah, in otroci, ki so bili na počitnicah.

Odbor Vas prav lepo prosi, priporočite zadevo s prižnic. Razen tega stopite k premožnejšim župljanom in jih prosite, naj vzamejo vsaj enega mestnega otroka na počitnice.

V slučaju, da bo imela akcija uspeh, blagovolite odboru (Tajništvo KA v Mariboru, stolno župnišče) sporočiti do konca maja, koliko otrok bi lahko šlo v Vašo župnijo.

Tem potom se obrača odbor tudi na vse druge župnijske urade lavantinske škofije in sploh na vse one, ki jim Bog tudi v teh te-

žavnih časih daje toliko, da bi mogli poleg svoje družine skozi dva poletna meseca prehraniti enega (ali dva) revnega mestnega otroka.

Gospodje dušni pastirji, prav toplo priporočite zadevo svojim vernikom! Vsi pa, ki ste pripravljeni sprejeti na počitnice mestne revne otroke, ki jim čisto primanjkuje tudi trdega kruha, sporočite to domačemu g. župniku ali Tajništvu KA v Mariboru, stolno župnišče.

Bodimo usmiljeni, ako hočemo, da bomo tudi mi deležni usmiljenja!

Maribor, dne 27. aprila 1934.

Jerebič Franc I. r., predsednik,

Kolenc Franc I. r., tajnik.

Vsem slovenskim gospodarjem!

Pogorelci v Sp. Pleterjih doživljamo najtežje trenutke, stoječ ob razvalinah svojih rodnih hiš.

Ogenj je gospodaril nad vso našo vasjo. Silen veter je tako gnal ognjene zublje, da so se vžigale zidane in z opeko krite hiše. Ostalo je razpokano zidovje, lesena s slamo krita gospodarska poslopja so povsem zgnila.

Kakor smo potrebni pomoči, vendar hvalimo neizmerno srečo, da smo bili zavarovani, nekateri tudi za premičnine. Tako imamo pogum upati, da ne bomo zgolj v breme javnosti, kot naši sotrpini v Mihanovcu pri Čakovcu, kjer so bili od 107 le 4 zavarovani. Obžalujemo le, da nismo zavarovali tudi živine, katere je 24 glav poginilo, ker se je v zidanih in obokanih hlevih zadržala.

Naši Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani se tem potom iskreno zahvaljujejo za hitro in pošteno cenitev, vsakega slovenskega gospodarja pa po prestani bridki preizkušnji opozarjamo:

Zavaruj vedno vse svoje zgorljivo imetje. V hudem ognju nič ne ostane. In ko izbiraš, odloči se za našo domačo Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani, ki ti bo tako kot nam in še neštetim drugim v uri najtežje preizkušnje pomagala.

Spodnje Pleterje, dne 28. aprila 1934.

Drevenšek Janez in Marija, Matevžič Matija, Jurič Jožef, Napast Martin, Planišek Jera in Roza, Medved Martin, Klajnshek Anton, Beranič Lovrenc ter Pinter Matija.

Nesreče.

Nenadna smrt vzglednega mladeniča. Hlad udarec je zadel obče priljubljeno in daleč znano družino Radej iz Senovega pri Rajhenburgu. 17letni domači sin Franček je bil zaposlen v Radejevem vinogradu na Kamnu pri Koprivnici s popraviljanjem škarpe. Nenadoma je fanta podsulo kamenje tako nesrečno, da so z največjimi napori odkopali že mrtvega. Rajni je bil desna ro-

ka Radejeve hiše, določen za gospodarja. Fantov, kakor je bil Franček, je malo. Bil je izredno nadarjen, duša fantovskih katoliških organizacij rajhenburške župnije, delaven in sploh v vsakem oziru vzor mladeniča, ki je kaza že v fantovski dobi z vsem svojim življenjem, da bo vreden naslednik svoje ga dobrega očeta in naprednega gospodarja g. Jožefa Radej. Nenadna zguba take opore in ponosa, kakor je bil bla gopokojni Franček, je za Radejevo hišo najhujši udarec, katerega zamore ublažiti le neomajeno zaupanje v božje vodstvo in božjo tolažbo in pomoč. Blage mu in nezabnemu Frančku svetila ve-